

Film-ajánló

A feltaláló

A feltaláló című új magyar játékfilm dinamikus képsorokban mutatja be dr. Béres József kutató drámai sorsát és a Béres-csepp megszületésének érdekfeszítő történetét. Miközben érzelmekben gazdag, izgalmas jelenetekben követi nyomon a kutató hatalommal vívott, megalkuvást nem tűrő harcát, objektív látélelet is nyújt a hatvanas-hetvenes évek Magyarországról, a (nem)működő szocializmusról, az akkori társadalom egészét átszövő hazugságokról és intrikákról.

Ne játssz a tűzzel!

Amikor egy elit ejtőernyős tűzoltó és csapata kiment három gyermeket egy égő házból, meg kell oldaniuk a rájuk bízott gézengúzok szórakoztatását, miközben gondoskodniuk is kell róluk. Ez a fergeteges családi vígjáték egy erdőtüzekre szakosodott, marcona tűzoltóosztagról szól, akik emberükre akadnak három izgága, csintalan csemete személyében, amikor kimentik őket egy tűzből.

Úriemberek

Amikor híre megy, hogy az amerikai drogkereskedő, Mickey Pearson (Matthew McConaughey) túl akar adni szuperjévedelmező londoni marihuánabirodalmán az egész alvilág felbolydul. Rengeteg lövé forog kockán, nem csoda, hogy a gengszterek között kirobban a harc. Bérnyilkosok, kisstílusú bűnözők, nagypályások, dilerek, kétes alakok bukkanak fel a meggzadagolás reményében. A helyzet kezd eldurvulni: egyre több a hulla, egyre több fegyver kerül terítékre. Azt mégis nehéz lenne megjósolni, hogy végül kinek a kezében landol a csinos drogbiznisz.

Kisasszonyok

Őt nő magára marad a házban. Az apa a polgárháborúban harcol: négy lánya és a felesége pedig kénytelen férfi nélkül boldogulni. Nem hajlandóak elfogadni azt, amit a világ kínál nekik: szabadabbak, önállóbbak, bátrabbak a kortársaiknál. A négy lány – Jo, Amy, Beth és Meg – együtt nő fel: reménykednek, csalódnak, tanulnak és persze szeretnek – közben pedig felnőtte válnak.

JELES SOPRONIAK

**PRÖHLE
JENŐ**
(1909–1986)

Pröhle Jenő könyvtáros, művelődés-történész, klasszika-filológus, hely-történész 1909. augusztus 10-én született Sopronban.

Édesapja, Pröhle Károly lelkész, az evangélikus teológiai akadémia professzora volt. Középiskoláit 1919 és 1927 között az evangélikus líceumban kiváló eredményekkel végezte. Minden évfolyamon osztályelső volt, tandíjmentes és ösztöndíjas tanuló. Felsősként tagja, majd oktatója az iskolai gyorsírókörnek, két évig könyvtárosa a Líceumi Ifjúsági Diákszövetségnek, maturandusként a Magyar Társaság főjegyzője.

Egyetemi tanulmányait a Pázmány Péter Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán, latin–görög szakon folytatta. Egyéves katonai szolgálat után a kínálkozó tudományos pálya ellenére is visszatért a szülővárosába, 1922-től óraadó, majd helyettes, 1937-től pedig rendes tanár lett az evangélikus líceumban. Tanári tevékenysége mellett 1934-től a 67. számú cserkészcsapat parancsnokaként is tevékenykedett. A líceumi nagykönyvtárat és az egyházkerületi levéltárat is gondozta. A második

világháború alatt két ízben is teljesített katonai szolgálatot: jelen volt az Erdélybe történő bevonulásnál és a tragikus kimenetelű doni áttörési kísérletnél. A háború utolsó évében Németországba vezérelték, ahol angol hadifogságba esett. Katonáskodása alatt a Donnál oroszul, a hadifogságban angolul tanult.

Hazatérése után, 1947-ben megválasztották a líceum igazgatójának, amely tisztsége alól – két évvel az államosítás után – 1950-ben felmentették. Ezután orosz és angolt tanított, majd 1953-tól a líceum műemlék és ifjúsági könyvtár főhivatású könyvtárosa lett. A líceum fennállásának 400. évfordulóján szervezett ünnepség és kiállítás szervezője volt. 1969-ben vonult nyugalomba. Pröhle Jenő főleg helytörténeti cikkeket publikált. Legjelentősebb műve az 1974-ben megjelent Petőfi költészete és szelleme a soproni evangélikus múzeumban a kiegyezésig.

1968 és 1980 között tagja volt a Soproni Szemle szerkesztőbizottságának. 1957-ben a Közoktatás kiváló dolgozója, 1971-ben Lackner Kristóf-, 1977-ben pedig Pro Urbe díjjal tüntették ki. 1986. május 31-én hunyt el Sopronban.